

Förhållandena i Ö. Glimminge har gertaltat sig
annorlunda än i övriga byar, emedan det under hela
1800-talet har ägts av en enda släkt, den ribbing-
ska. Hela Glimminge by ärodes av Bengt Reiskold
Ribbing (som avled i början av 1800-talet) genom dennes
hustru, som var född Piper och bestäktad med familj-
en Rosenkrantz på Glimmingehus. Genom Rosenkrantz
övertogs Glimminge av Ribbing och blev fideikommiss inne
denna släkt. Smågårdarna arrenderades ut till
bönder. 1882 slogs smågårdarna samman till två större
gårdar. Dessa ärodes efter Gustaf Edvard Ribbing av hans
två söner, häradshövding Gustaf Ribbing och professor
Svend Ribbing*. Den norra gården, som ägdes av professor
Ribbing, arrenderades av sonen, agronom Sigfrid Ribbing,
år 1895. Denna gården har nu lämnats av ribbingiska
släkten och äges av patrik Yngve Olsson. Den södra
gården köpte nuvarande ägaren, agronom Bengt Ribbing,
1922 från fadern, häradshövding Ribbing.
* Dessa var inte bosatta i Glimminge.

Laga skifte infördes 1821 genom kommissionslantmäta-
re N. J. Tullberg. Byalag och bystämma har inte förekom-
mit i Östlänninge. (Bystämma förekommer ännu i Gua-
löv, Skillinge och Vranarp.)

Ägroman Sigfrid Ribbing rationaliserade och me-
kaniserade jordbruket. Bl. a. införde han självbindare.
Tjupulnarna till dessa fränderingar hade han fått, då
han genomgick Alvarps lantbruksinstitut. Jordbruket
blev mera intensivt och krävde mindre mänsklig
arbetskraft. Hemstöld har troligen utörats endast till
husbehov. Den enda binnaring, som numera förekommer,
är könskötsel. Lestag och grustag har funnits som
"allmänningar" men upphört ar sig själva. Någon
industri finns inte. Många jordbruksarbetare har övergått
till industriarbete, bl. a. till Ekrubecks läderfabrik i
Simrishamn. Andra har blivit sjömän men har ofta
återvänt till lantbruket. Yttest få har utvandrat
till Amerika. Naturskoloringen upptörde fullständigt, då

statarvseendet upplörde 1947.

Byggnadsmaterialet har växlat från verkstening till råsten och slutligen till bränt tegel. Byggnadsplanen var dock oförändrad. I början av 1900-talet hade man papp- och tegeltak i stället för de gamla halvtaken. De brädfrånade rätenshusen målades med oljefärg i blått, gult och andra glada färger.

Efter 1930 byggdes många hus om tack vare de statliga förbättringsbidragen och nybyggnadslånen. Exteriören har dock i många fall förblivit oförändrad medan interiören har gjorts mera rationell. Många hem har nu antingen aga-spisar eller elektriska spisar.

Kalaren har i viss mån bevarat gamla traditioner. De vara hela natten, många gäster bjudas och mycket mat serveras. I Bolsting och Vallby är det sed, att man och hustru placeras tillsammans vid måltiderna.

Vägarne har förbättrats sedan de blev stat-

liga. Bilar och traktorer har undantängt hästskjuts-
arna.

Böckerna äro fåtaliiga i de flesta hem. Nästan
vare familj har en tidning och likaså är radion allmän.
Till de nutida fröskolearna kan räknas fotbollspelet.
Ytterst få har besökt någon högre skola. 2½ procent
är byns invånare går i kyrkan. 1925-30 fanns en
pingstränsrörelse, efter har väckelserörelserna inte
spelat någon större roll. Lärarskolorna har inte
ändrats i samband med lözkonjunkturer eller efter
världskrigen.